

ARMÁDA SPÁSY
MEZINÁRODNÍ ETICKÉ STANOVISKO

PŮSOBNÍ POKOJE (PEACEMAKING)

VYJÁDRĚNÍ STANOVISKA

Armáda spásy věří, že Božím záměrem je, aby všichni lidé ve všech svých vztazích zakoušeli pokoj, který je spravedlivý, udržitelný a vede k plnosti života. Příčiny násilných konfliktů jsou vždy složité a mnohostranné. Armáda spásy nesouhlasí s těmi, kteří tvrdí, že násilí je z podstaty součástí náboženské víry. Ježíš hlásal evangelium pokoje. Přestože věděl, že v tomto světě budou neustále problémy, Ježíš prohlásil, že působit pokoj v problémovém světě, je požehnané Bohem.

Armáda spásy si uvědomuje morální složitost otázek spojených s válkou a mírem a s udržováním občanského pořádku a obtížných rozhodnutí, kterým čelí vlády i jednotlivci. Armáda spásy se sama zavázala k nastolování míru. Vyzývá všechny, které může ovlivnit, zejména vojáky Armády spásy, aby se modlili za mír, svědomitě usilovali o pokoj a zařídili se tak, aby se stali účinnými tvůrci pokoje. Uznává, že i ti, kteří nesou vojenskou nebo policejní odpovědnost, mohou za svůj cíl považovat mír a spravedlnost.

Armáda spásy potvrzuje, že prosazování a udržování míru vyžaduje společné úsilí. Armáda spásy je trvalým zastáncem sociální spravedlnosti. Podporuje budování kultur, které propojují pokoj a spravedlnost v rodině, církvi a společnosti. Armáda spásy bude podporovat celosvětové mírotvorné úsilí a bude spolupracovat s ostatními, kteří sdílejí naše cíle.

POZADÍ A SOUVISLOSTI

Násilí je ve světě stále rozšířené na mezilidské, organizační, komunální, národní i mezinárodní úrovni. Násilí je často spojováno s náboženstvím, ale Armáda spásy nesouhlasí s těmi, kteří tvrdí, že násilí je neodmyslitelně spjata s náboženskou vírou, a připouští, že příčiny násilných konfliktů jsou vždy složité a mnohostranné. Mír je často ohrožen, když nejsou vyslyšeni a respektováni ti, kteří nemají moc; když jsou ignorováni při vytváření společného dobra; když je jim upírána spravedlnost a nedostává se jim omluvy za utrpěná příkoří.

Z historického hlediska přinášelo křesťanské pojetí řadu odpovědí na problematiku násilí a války, včetně teorií spravedlivé války a pacifistických teorií. Mnohé z těchto teorií jsou důležité a zaslouží si soustavné studium. Navzdory jejich rozdílům však existuje jedna věc, na které se všechny křesťanské teorie shodují, a tou je přednost míru před spravedlností. Ke „spravedlivému míru“ se mohou hlásit pacifisté i ti, kdo mají za to, že válka je někdy dostatečně ospravedlnitelná, a spravedlivou mírotrnou praxi mohou pěstovat církve a další orgány, které nemají vládní rozhodovací pravomoci.

Základním předpokladem spravedlivého zachování pokoje je to, že je s vámi zacházeno spravedlivě a je spravedlivě zacházeno s vaší rodinou a komunitou. To jsou hlavní preventivní prvky proti násilnému konfliktu. Tam, kde došlo k nepřátelství, je smíření založené na pravdě a spravedlnosti (včetně nabídnutí a přijetí odpuštění) hlavním faktorem k udržitelnému míru.

Spravedlivé nastolení míru není utopií. Jeho postupy jsou empiricky podložené a jeho zastánci se zavazují tyto postupy podle potřeby

zdokonalovat na základě dobrých důkazů. Měřítkem je účinnost, nikoli teoretická čistota. Účinnost spravedlivého nastolování míru zvyšují komunity, které si uchovávají odvahu a naději a projevují milost.¹

Deset praxí ověřených praktik spravedlivého nastolování pokoje je:

1. Podpora nenásilných přímých opatření.
2. Podnikání nezávislých iniciativ ke snížení hrozeb.
3. Uplatňování kooperativního řešení konfliktů.
4. Uznání odpovědnosti za konflikt a nespravedlnost a snaha o pokání a odpuštění.
5. Podpora demokracie, lidských práv a náboženské svobody.
6. Podpora spravedlivého a udržitelného hospodářského rozvoje.
7. Spolupráce s nově vznikajícími kooperativními silami v mezinárodním systému.
8. Posílení Organizace spojených národů a mezinárodního úsilí o spolupráci a lidská práva.
9. Snížení počtu útočných zbraní a obchodu se zbraněmi.
10. Podporovat občanské mírotrné skupiny a dobrovolná sdružení.

Armáda spásy se v minulosti zapojovala do budování míru tím, že využívala své silné stránky, svou mezinárodní organizační důvěryhodnost, rozsáhlé znalosti příčin a důsledků válek a jiných forem násilí a své chápání duchovního rozměru lidské existence. V rámci své činnosti a působení na poli obhajoby práv se zaměřuje na hledání zdravých alternativ pro ty, kteří jsou zapojeni do konfliktů nebo jsou jimi postiženi.

¹ (Thistlethwaite & Stassen, 2008)
<http://www.usip.org/files/resources/sr214.pdf>

DŮVODY PRO STANOVISKO ARMÁDY SPÁSY

1. Bible učí, že na počátku Božího stvoření panoval mír a že Bůh nastolí království pokoje jako konečné završení dějin. V biblickém příběhu o stvoření je násilí jedním ze znaků vstupu hříchu do lidských dějin.
2. Boží vůlí je, aby člověk miloval bližního, dokonce i nepřitele.
3. Všichni lidé, včetně křesťanů, jsou náchylní k neshodám, sporům a stížnostem. Když se někdo proviní, je třeba to uznat, litovat, omluvit se a usilovat o odpuštění. I když se člověk necítí provinile, Bible učí vyvíjet iniciativu ke smíření a vyhledávat ty, kteří se domnívají, že jim bylo ublíženo.
4. Biblická vyprávění, která líčí Boha jako toho, kdo nařizuje válku, schvaluje válku nebo ji dokonce vede, nelze odmítat, ale je třeba je vykládat velmi opatrně a zejména ve světle Ježíšovy osoby a jeho učení.
5. Ježíš, Kníže pokoje, říká, že ten, kdo působí pokoj, je blahoslavený, a povzbuzuje své následovníky, aby nastavili druhou tvář. Ježíš nenechává bez povšimnutí to, co nás vytváření pokoje může stát.
6. Apoštol Pavel říká, že Kristovým dílem je bořit zdi nepřátelství a uskutečňovat smíření mezi národy i mezi lidmi a Bohem. Pavel proto křesťany nabádá, aby pokud možno žili v pokoji se všemi.
7. Bible na mnoha místech lidem ukládá, aby se postavili proti nespravedlivým a zlým strukturám a odsoudili je.
8. Bůh dává vládě autoritu, aby zajistila spravedlnost. Důležitou součástí tohoto úkolu je omezovat zlo a udržovat společenství, nad nímž má vláda pravomoc, v bezpečí. To vyžaduje připravenost k použití síly, ale vyšším smyslem vlády je umožnit, aby společenství byla bez násilí, aby se jejich obyvatelům dobře dařilo.

PRAKTICKÉ KROKY

1. Armáda spásy se zavazuje k mírotvorným aktivitám. Nedílnou součástí je naučit se, jak se do těchto aktivit zapojit s moudrostí a dovedností. Armáda spásy doporučuje „spravedlivé mírotvorné“ postupy, uvedené ve výše zmíněné kapitole o kontextu a základních principech.
2. Armáda spásy bude připravovat své členy na to, aby usilovali o mír a byli aktivní v úsilí o spravedlivý mír na individuální, komunitní, národní a globální úrovni.
3. Armáda spásy bude ve svých řadách podporovat skupiny zaměřené na zachovávání pokoje.
4. Armáda spásy podporuje používání reflektivních procesů, jako je Faith-Based Facilitation (facilitace dialogu založená na víře) k podpoře hlubších rozhovorů a reflexe v obtížných otázkách.
5. Armáda spásy se bude trvale zasazovat o sociální spravedlnost.
6. Armáda spásy vnímá mezinárodní rozvoj jako efektivní metodu globálního zachovávání pokoje. Bude se zasazovat o financování rozvojových programů na základě toho, že předcházejí konfliktům a podporují mír.
7. Při veškeré komunitní práci se Armáda spásy snaží uplatňovat citlivost vůči konfliktům a podporuje důkladnou analýzu konfliktů před realizací nových programů v oblastech ohrožených konflikty.
8. Armáda spásy podporuje mezinárodní úsilí o eliminaci mučení a zbraní hromadného a nerozlišujícího ničení, o omezení celosvětového obchodu se zbraněmi, o posílení lidských práv a nástrojů pro nenásilné řešení konfliktů.
9. Armáda spásy vyzývá vlády, aby se nastolení míru stalo cílem jejich obranných a policejních aktivit a jejich mezinárodních vztahů.
10. Armáda spásy podporuje ty salutisty, kteří vykonávají povinnou vojenskou službu nebo se rozhodnou dobrovolně nastoupit.
11. Armáda spásy podporuje právo na odepření vojenské služby z důvodu svědomí.
12. Armáda spásy podporuje duchovenskou činnost v ozbrojených silách.
13. Armáda spásy poskytuje humanitární a duchovní služby osobám zasaženým válkou.
14. Armáda spásy se staví proti všem formám náboženského pronásledování.
15. Armáda spásy bude podporovat ekumenický a mezináboženský dialog, aby podpořila nastolení pokoje.

ODKAZY

Aquino, M. P. (2011).

Religious Peacebuilding. In A. R. Murphy, The Blackwell Companion to Religion and Violence (pp. 568-593). Wiley-Blackwell.

Chris Rice, e. (2005).

RECONCILIATION AS THE MISSION OF GOD: Faithful Christian Witness in a World of Destructive Conflicts and Divisions. Načteno z http://www.lausanne.org/wp-content/uploads/2007/06/LOP51_IG22.pdf

Clifton, S. (1985).

Strong Doctrine, Strong Mercy. The Salvation Army.

Clifton, S. (2015).

Crown of Glory, Crown of Thorns: The Salvation Army in Wartime. London: The Salvation Army International Headquarters.

Fiala, A. (n.d.). Pacifism. (Winter 2014).

(E. N. Zalta, Ed.) The Stanford Encyclopedia of Philosophy.

Načteno z <http://plato.stanford.edu/archives/win2014/entries/pacifism>

Lausanský výbor pro světovou evangelizaci a Světové evangelikální společenství. (1982).

Evangelizace a sociální odpovědnost: Evangelijní závazek. Načteno z <http://www.lausanne.org/content/lop/lop-21>

National Association of Evangelicals. (2004).

For the Health of the Nation: An Evangelical Call to Civic Responsibility.

Načteno z <http://nae.net/for-the-health-of-the-nation/>

Roman Catholic Perspectives on Peace. (2003).

Načteno z http://ploughshares.ca/pl_publications/roman-catholic-perspectives-on-peace/

PŮSOBNÍ POKOJE (PEACEMAKING)

MEZINÁRODNÍ ETICKÉ STANOVISKO ARMÁDY SPÁSY

Stassen, G. (Ed.). (1998).

Just Peacemaking: Ten practices for abolishing war. Pilgrim Press.

Thistlethwaite, S., & Stassen, G. (2008).

Abrahamic Alternatives to War:

Jewish, Christian, and Muslim

perspectives on just

peacemaking. Načteno z

<http://www.usip.org/sites/default/files/resources/sr214.pdf>

United Methodist Church. (2012).

Our Social Creed. Načteno z

<http://www.umc.org/what-we-believe/our-social-creed>

Světová rada církví.. (2011).

Ekumenická výzva ke spravedlivému míru.

Načteno z

http://www.overcomingviolence.org/fileadmin/dov/files/iepc/resources/ECJustPeace_English.pdf

Světová rada církví. (2013).

Statement on the Way of Just Peace.

Načteno z

<http://www.oikoumene.org/en/resources/documents/assembly/2013-busan/adopted-documents-statements/the-way-of-just-peace>

Schváleno generálem, červenec 2016.

Přesvědčení vyjádřená v tomto mezinárodním etickém stanovisku představují oficiální stanovisko Armády spásy k dané problematice a nesmí být žádným způsobem upravována nebo přizpůsobována bez výslovného písemného souhlasu Mezinárodního ústředí.

